Sequitur carmen optatiuum eiuſdem.

Lilij flores rutilantis auri
Francie ſcuto/ ſaphiri coloris
Enitēt/ oīs cor habēs piū/ dic
Lilia creſcant
Lilij flores/ ſolito magis ſunt
Inter vrticas tribuloſqꝫ ſpinis
Obſiti denſis/ miſerante chriſto.
Lilia creſcant.
Lilij flores variū ſuborti
Nunc ſunt prius et fuerunt
Stipitem ſolus tenet hic in ipſo
Lilia creſcant.
Lilij flores ſcelus o pudendum
Unguibus curuis lacerans leo trux
Iſtius votis ꝓhibebat vſum
Lilia creſcant.
Quiſquis es francus fidei probate
Hoſte ſublato domino volente
Voce precelſa reboato dicens
Lilia creſcant.
Lilij flores Dioniſius olim
Francie fertur domui dediſſe
Cuius obtentu ꝑcibuſqꝫ dignis
Lilia creſcant.
Vulgus ingratū/ ſtolidum/ ꝓphanum
Cladibus diris meritum perire
Obſtrepens tali iubilo decenti
Lilia creſcant.
Iure qui francos regis et coronam
Corde deuoto reuerere chriſtum
Te libens totum ſibi da iubebit
Lilia creſcant.
Lilij flores decoraſtis ample
Remigi necnon Ludorvice ſancti
Iugiter veſtro petimus fauore
Lilia creſcant. ¶ Amen.

a

Incipit ſermo eiuſdem de orōne. factus in cōcilio Cōſtātien̄.

Obſecro vos tanꝗ̄ aduenas et pegrinos abſtinere vos ⁊c̄. Exiſtimate ꝑcor verbum hoc obſecrationis ſaluberrime humilis et pie non meuȝ eſſe verbum. parum enī haberet ex me ponderis et autoritatis. Accipite potius tanꝗ̄ ab eccleſiarum principe Petro ſicut vere eſt enūciatum originaliter prime Pe. ij. et recitatur in epiſtola currentis dominice Obſecro ⁊c̄. ¶ Itaqꝫ ſicut dicit coapoſtolus petri paulus. ꝙdiu ſumus in hoc mundo. peregrinamur a domino/ dicētes ex ſententia quilibet cū ꝓpheta. Incola ego ſum in terra peregrinus et aduena. cuius rationem reddit ibidem apl's Heb. xi. Qm̄ nō habemus hic manentem ciuitatem. ſed futuram inquirimus. Hierl'm illam ciuitatē que edificatur vt ciuitas. Et o ꝙ glorioſa dicta ſunt de te ciuitas dei ⁊c̄. quis nos deducet in ciuitatem hanc munitam. Quā felix illa ciuitas q̄ a longe olim ꝓſpicientes moyſes et leui/ nō ſine myſterioꝝ quodam inuolucro/ primogenitiſ ſuis impoſuerūt noīa gerſam et gerſon que interp̄tati ſonant idē qȯ aduena vel pegrinus. Sint igitur nobis aduenis ⁊ pegrinis cātabiles obſecro: voce petri iuſtificatiōes dn̄i in loco pegrinationis noſtre. Ad hoc enī factus eſt iſte cōuentus ſtationis ſaluberrime. vt miſericordiam ⁊ auxiliū cōſequamur. A quo ⁊ ab eo qui pegrinantibꝫ duobꝫ diſcipulis/ et de ſe colloquentibꝫ ꝙuis nondū credentibꝫ ſe coniunxit. ſcripturas aperuit. cor accendit. dans illud intelligi qȯ ꝓmiſerat. vbi duo vel tres cōgregati fuerint in noīe meo ibi i medio ſum. Math. xviij. ¶ Nunqd nō vere credēdū ē q̄ dn̄s ſit i loco iſto? Adeſt vtiqꝫ. cui milia miliū ſeruiūt ⁊ decies centena milia aſſiſtunt ei. Ad qd ita eſt? Nimiruȝ vt illud ꝓuerbiū laberij a ſeneca et macrobio poſitū. comes facundus in via ꝓ vehiculo ſit. Et quid facundius verbo dei in excelſis? Et nobis viri fratres et reuerendiſſimi patres preclariſſimi ſapienteſ atqꝫ chariſſimi nobis qui per varios caſus per tot diſcrimina rerum/ tendimus: non in latium. ſed in celum/ exorandus eſt ipe idem chriſtus qui noſtre pegrinatiōis eſt (dicente Boecio) dux ſemita terminus idem. ne peregrinantes nos deſerat. ſed comitetur. ducat. dirigat. et perducat. ¶ Conſeq̄mur hoc queſumus tuis intercedentibus meritis. o beatiſſima dei mater et virgo que puerum Ieſum peregrinantem in terra egypti cum fidiſſimo et iuſto Ioſeph virgine ſponſo tuo baiulaſti. fouiſti. nutriſti. cuſtodiſti.. ſic tu nos aduenas ⁊ pegrinos/ ſpūalibꝫ auxilijs fouere miſericorditer obſecrata nō abnuas nr̄e mēor miſerie nr̄e pegrinatiōis et anguſtie. Nec abhorre peccatores ſine quibꝫ unquam fores tali digna filio.

quod vt impetremus adimus cum fiducia
thronum gratie tue te ſalutantes obſecrã/
do. ¶ Et obſecrantes ſalutando et dicen/
B tes illud angelicum. Aue Maria. ¶ Ob
ſecro vos ꝛ cetera. Non errauit pfecto pri
cipes eccleſie Petrus dũ cunctos hoĩes ob
ſecraturus/ viſceroſiſſima pietate magꝭ ꝙ̃
imperio/ cõmonuit eos aduenas eſſe et pe
regrinos. Cur ita? Ne pegrinatiõeʒ vie ſta
tuerẽt ſibi p habitatiõe patrie. ſed ad eter/
na ſemel puehebereͭnt. aliter ꝙ̃ pecora. et pe/
cudes. et aliter ꝙ̃ diues ille in euãgelio qui
dicebat. Anima mea habes multa bona re
poſita in annos plurimos. ¶ Sed qm̃ p
ſtatu nature ꝺ̃ſtitute. nos corporea heu mo
le preſſi et oppſſi/ nõ poſſumus ad celũ pa
triam nr̃am quã a longe ſalutamus ſuſpi/
rantes/ curuas in terris animas ſatis ꝛ. ge
re/ inſtar ſiſiphi fabuloſi quã aſſidue mola
ſua deijcit et obruit. Corpus enim qḋ cor
rumpitur/ aggrauat aĩam clauſam tenebrꝭ
et carcere ceco. Ait Virgilius Et vinctuʒ
in mendicitate ꝛ ferro dicẽre pꝓha. Hinc ẽ
illa pſal. cõqueſtio. Heu mihi qꝛ incolatꝰ
meus ꝛc. Prouidit miſericors et miſera/
tor dñs. reſtaurator nr̃. dux noſter. via. ve/
ritas ꝛ vita. qua rõne poſſet mens nr̃a vo/
latu libero celerem nũcium ad ipm̃ patreʒ
noſtrum qui in celis eſt deſtinare. ¶ Di/
ra pſus quid dicaʒ. vel dei benignitas. vł
hoĩs dignitas vel orationis poteſtas? dicã
iſtoꝝ quodlibet. Ita eſt. Credite. Nunciꝰ
hic eſt oratio. que duabꝫ alis ſubnixa ẽ/ fi/
de ſpe que animata eſt charitate. ꝛ que or/
nata eſt tanꝙ̃ plumis varijs/ virtutũ mul
tiplicitate. Vñ qd eſt oratio niſi aſcenſio
vel eleuatio mẽtis in deũ/ p pium et humi
lem affectũ. quo fit vt dũ oramus nos fami
liari quadam pximitate deo colloquimur.
¶ Põt illud phicũ de Boecio carmen ſo/
noꝝ ad id traduci qḋ aſſerimus. Sunt et
eni penne volucres mihi. Que celſa cõſcẽ/
dant poli. quas ſibi cũ velox mens induit.
terras peroſa deſpicit. aeris immenſi ſupe/
rat globũ. nubeſqꝫ poſt tergũ videt. quiqꝫ
agili motu calet etheris. tranſcendit ignis
verticẽ. donec in aſtrigeras ſurgat domos
¶ Bene habet igitur. Fecit nobiſcum ma
gnifice deꝰ. dum nobis aduenis et peregri
nis in loco horroris et vaſte ſolitudis/ de/
dit talem nunciũ. qui neceſſitates nr̃as a/ fẽ
ferret deo. et opeʒ deſideratam impetraret
et referret. Obſecro igitur vos viri prẽs

et fratres. obſecro vos voce Petri nũc tan
ꝙ̃ aduenas et peregrinos. Aſſumatur ab
vnoquoqꝫ noſtrum ſedulus iſte nuncius
oratio omni quidem tempe. nam oportet
ſemp orare et non deficere. pcipue tamẽ in
hac hora et die dum ad hoc ipm̃ factus eſt
cõuentus iſte ſacratiſſimus. hec deuotiſſi/
ma pceſſio. hec ſacroſancte ſinodi peculia/
ris quedam collectio. tum pro noſtris om
nibus incõmodis ſubleuandis. tũ ſpecia/
liter vt dirigat deus legatos huius concilij
ad dñm nr̃m deſtinatos. vt veniẽtes rede/
ant cum exultatione portantes miſſiõis op
tate manipulos. Fiat inſup oratio quati/
nus det deus voci ſue vocem virtutis. det
mihi euangeliſanti verbum virtute multa
impleat os meum. qui p iuſſiones vr̃as qꝫ/
bus obniti fas eſſe non credidi/ illud ape/
ruit. Neqꝫ enim exiſtimaui ꝙ vllo mõ de/
eſſe poſſet ſermo mihi de re ſaluberrima ad
petitionem talem. licet ſero valde nĩs im/
poſitum locuturo. Aſſumpſerat onus iſtȯ
reuerendiſſimus pater et doctor Emericꝰ.
giganteis humeris ſuis. ſed raucedo voceʒ
abſtulit. Conabor patrem filius ſequi nõ
paſſibus equis vt apud Virgilium eſt. ¶ C
Enumeremus ordine lucido et breui (qa
nihil eſt quod texitur ordine longum) con
ditiones et proprietates quas debet habe
re nuncius hic noſtre peregrinationis ora
tio deuota vel obſecratio. Coerceatur ſer/
mo noſter infra terminos et verba ſpreno/
minate epiſtole dominice currentis. ne per
diuerſa vagetur et diffluat: Sumamꝰ ex
ea ſex orationis ꝓprietates iuxta totideʒ cõ
ſiderationes ſententiarum ex eadeʒ epiſto
la. Vtamur inſuper familiari groſſa et pal/
pabili ſimilitudine peregrini/ magis ſcho
laſtico doctrinali et quotidiano/ ꝙ̃ accura
to ſermone loquentes. Habet enim ſatis
venuſtatis ipſe ſermo diuinus. etiam vbi vi
libus verborum panniculis operitur. quẽ
admodum veritatem. dum de terra orta ẽ:
non auro vel ſericis ſed panniculis virgo
mater inuoluit. ¶ Sit igitur oratio vł ob
ſecratio quatinus euolet liberius in celum
primum agilis et expedita. abſtinere de hic
bonis aſſociata. Conuerſationem veſtraʒ
Rurſus patiens et benigna. vt in eo ꝙ de
vobis. Sit libera nec ſeruiliter obligata.
liberi eſtote. Sit amicabilis et modeſta.
omnes honorate. Sit deniqꝫ humilis et
ſubdita. ſubditi eſtote.

¶ **Dicamus igitur**
ꝓſequentes ꝙ oɼo ſit agilis et expedita tan
ꝗ̃ curſoꝛ leuis/explicãs vias ſuas. et ſicut
virgula fumi. queadmodũ poſtulabat qui
dicebat/dirigat̃ ad te oɼo mea ſicut incẽſuꝫ
in cõſpectũ tuo. Hoc ãt fiet ſi obſecranti pe
tro obediuerimꝰ/abſtinentes nos a carna
libꝫ deſiderijs que militãt aduerſus aĩam.
Mala pꝛſus duraꝗ̃ militia peſtilẽs ⁊ cru
enta/deſiderioꝝ carnaliũ. Audi qualiũ. qꝛ
occidũt pigrũ. quibꝫ ſubſeruiũt. ociũ ſub-
uerſatrix ſodome. voluptas eſca maloꝝ va
nũ gaudiũ qꝺ in puncto ad inferna deſcen
dit. cibꝫ immoderatus ⁊ potus. inter q̃ ca-
put Johis gr̃e pſcindit. His et ſilibꝫ/pre-
grauat̃ oratio. his inuiſcãt̃ ⁊ euellũtur pen
ne eius. Figuram hẽmus p nr̃a cõſiderati
one in Abraam. cui iuſſo pegrinari dictuꝫ
eſt. Egredere de terra tua ⁊ de cognatione
tua de domo patris tui. hoc eſt terrenis af-
fectibꝫ. de peccati occaſionibꝫ que ſunt pec
cati magna cognatio. de domeſticꝭ noſtre
carnis et tanꝗ̃ paternis cõuerſatiõibꝫ ⁊ de
ſiderijs. ¶ Potuerat nunc ⁊ poſterius tra-
hi ſermo noſter/p cõcordãtias ex ſcriptura
ad eruditiõem moralem aſſumptas. ſed ec
ce crebrius occurrit in ipa meditatiõe mea
ſtudioſitas ſpeculatrix/poſtulans vt ꝓpo-
ſitiões aliq̃s doctrinales ⁊ ſcholaſticas eli
ciens insererem. fiat hoc. intelligat ſtudio- D
ſitas. ¶ Conſideratio pꝛima.
¶ Efficacioꝛ eſt oɼo ceteris paribꝫ q̃ ſpũa
lioꝛ eſt et a carnalibus deſiderijs remotioꝛ
hinc eſt ꝙ veri oratores adorant deũ in ſpi
ritu ⁊ veritate. Orabo ſpũ inq̃t aplꝰs ora-
bo et mẽte. nõ ſicut illi q̃s increpat xpus ex
verbis Iſaie. pplꝰs iſte labijs me honorat.
coꝛ autẽ ⁊c. ¶ Scd̃a cõſideratio.
¶ Efficacioꝛ eſt ceteris paribꝫ theologoꝛũ
oɼo. qui ſupra fidẽ ſimpliciũ/clarioꝛẽ ⁊ pu
rioꝛẽ hñt de diuina bonitate cognitionem
Eſt eni talis oɼo ſpũalioꝛ/⁊ a fantaſmati-
bus coꝛpoꝛeis alienatioꝛ. Hec oɼo cõqui-
ritur cũ ſumma difficultate ⁊ paſcit aĩaꝫ. no
ta Anthoniũ de orõe extatica. ¶ Cõſi. iij.
¶ Efficax eſt pueroꝝ baptiſatoꝝ oɼo in q̃
bus nondũ vigẽt carnalia deſideria qꝛ per
regeneratiõem facti ſunt filij dei ⁊ placabi
les ei. Hinc eſt illud. Ex ore infantiũ et la-
ctentiũ ⁊c. Maxima debet̃ puero reueren-
tia. Ve ve q̃ verbis opibꝫ aut exẽplis pſti-
tuũt hãc puritatem angelicam.

¶ **Sit oratio bonis**
aſſociata. ſicut ſubdit aplꝰs Pe. Cõuerſati
onem inq̃t vr̃am hñtes bonã. impoſſibile
eſt eni ſicut dicit Hiero. multoꝝ pces non
exaudiri. ꝓpterea dicit̃ apud Machab. fa-
ctus eſt cõuentꝰ vt orarẽt. vñ et habitabãt
aplĩ pariter. dũ illos orantes illuſtrauit di
uinitatis plnnitudo. Hinc ꝓpterea eſt illa
xpi pmiſſio. Si duo vel tres ex vobis con
ſenſerint. de oĩ re ſup terrã fiet eiſ a pr̃e meo
¶ Colligamus hic tres ſpeculatiuas do-
ctrinas. ¶ Pꝛima cõſideratio.
¶ Efficacioꝛ eſt ceteris paribꝫ oɼo multitu
dinis pceſſionaliter ⁊ localiter adunate/ꝗ̃
dũ ſunt loco ſepati. Ad huius pbationem
ſatis dꝫ eſſe vſus eccleſie. ¶ Scd̃a cõſide.
¶ Efficacioꝛ eſt oɼo ceteris paribꝫ dũ ſitp
vlĩ bono eccleſie et ad eiꝰ pceptũ vel oꝛdia
tiõem. ꝗ̃ dũ fit tñmõ p ſeipo. ¶ Ter. cõſi.
¶ Efficacioꝛ eſt oratio multitudinis duꝫ
illi ꝑſciti etiam ⁊ peccatores orant/ꝗ̃ ſi nl
la iungeretur talium oratio.

Sit oratio patiens
et benigna queadmodũ illatas iniurias o
poꝛtet pegrinũ ſuſtinere/vt nõ coꝛreſpõde
at cuilibet fatuo nec litiget. pdat de ſuo po
tius vt pacẽ retineat. ſic debet eſſe orõ. qꝺ
notat Pe. cõſequẽter dum ait. Ut in eo qꝺ
detrectent de vobis tanꝗ̃ de malefactoꝛibꝫ
ex bonis opibꝫ vos cõſiderãtes/gloꝛificẽt
deũ in die viſitationis qñ ſcꝫ dicent hi ſunt
quos habuimꝰ in deriſum ⁊ in ſilitudineꝫ
improperij. Nos inſenſati vitã illoꝝ eſtia-
bamus inſaniã ⁊ finẽ illoꝝ ſine honoꝛe. ec
ce quõ cõputati ſunt inter filios dei ⁊ inter
ſanctos dei ſoꝛs illoꝝ eſt. ¶ Colligamus
et hic triplicem ſpeculationem.
¶ Pꝛima ſpeculatio. E
¶ Efficax eſt plurimum/oratio illoꝝ qui
diffamationes ⁊ detractatões patiẽter pro
veritate vel iuſticia ſuſcipiũt. Patuit i da-
uid reſpcũ ſemei maledici/⁊ de ſara filia ra
guelis/de tobia. iob ẽt p maledictiõe incli
nauit ſe et ſuſcepit bñdictõeꝫ ¶ Scd̃a ſpe.
¶ Efficax ẽ paupm orõ ſic̃ dicit ps̃. Ex-
audiuit pauperes dñs ⁊ victos ſuos non de
ſpexit. Silis ẽ rõ de his q̃ i infirmitatibꝫ ſu
is corpeis gr̃as agũt deo ⁊ orãt. qꝺ vidit a
plꝰs dũ ait ꝙ vtꝰ i infirmitate pficit̃. tot ora
et liguas lazarꝰ hẽbat qꝺ vlnera. ¶ Tertia.
¶ Efficax eſt plurimum oratio illoꝝ qui

ſpūales tentatiōes ſuſtinent patiēter in a-
nima. q̄ moleſtiores aliqñ ſunt apud volē-
tes bñ viuere q̄ȝ corp̄ales moleſtie vel pau-
ptas exterior. Nota de blaſphemia. Nota
qui inſaniunt qr deſunt cōſolationes exp-
te. ſed ſm multitudinem doloꝝ ⁊c̄.

¶ Sit oratio libera

nec obligata vel alligata reb⁹ hui⁹ mūdi p
vincula cupiditatis. Propterea ſubdit pe-
trus quaſi liberi. libertate ſcȝ tali q̄ ſumma
ingenuitas eſt: in q̄ ſeruitus xp̄i cōprobaṫ.
Eſt eni altera fallax q̄dā libertas. omni ſer-
uitute deterior. quō notat Pe. cum ſubdit.
Nō quaſi velātem hñtes malicie libertatē
ſed vt ſerui dei. talis eſt pctōr q̄ velut ona-
grū liberū natū ſe putat. dū dimittiṫ ire p⁹
deſideria cordis ſui in adinuētiōibus ſuis
peſſimis. q̄ſi bos laſciuiēs. ſed nihil eſt in-
felicius (dicēte Aug⁹) felicitate ⁊ impuni-
tate peccātiū. O īfelix inq̄t de quodaȝ cui
peccare licebat / ſic ex ſnīa platonis dedūc
hoc. Sequūṫ h̄ tres v̄itates. Pria v̄itas
¶ Efficacior eſt ceteris parib⁹ orō religio-
ſoꝝ q̄b⁹ ex voto vel regula minus peccare
licet q̄ȝ alioꝝ. ſi in religionis ſue terminis
abſq̄ȝ tranſgreſſione ſeipos coerceāt. ⁊ vin-
culis occupationū terrenarū nō inuoluāt
pedes affectionū ſuaꝝ. ¶ Scḋa veritas
¶ Acceptabilis plurimū eſt oratio ſolita-
rioꝝ in deſertꝭ vbi (dicēte Hieroū) Neſcio
quid ſereni⁹ emicat. ⁊ liberi⁹ mens euolat /
ad penetrādū celeſtia. Sic oīs religio / q̄ȝ-
to ſibi ſufficiētior ē / ⁊ ſolicitudis min⁹ hñs
tāto ē ad cōtinuatiōem ꝯtēplatiōis habili-
or. lȝ nō ſp̄ ad inchoatiōeȝ ¶ Tertia v̄itas
¶ Acceptabilior ē orō p ſeipo vel p paucꝭ
q̄ ad ſatiſfactiōem faciēdū. q̄ȝ dū ad ſatiſfa-
ciendū p plīmis p ſuſceptiōem bonoꝝ tpa-
liū ſemet orās obligauit. Et h̄ eſſet grādis
inq̄ſitio de valore orōis diuerſ aſpectib⁹.
Nota de. xij. facieb⁹ orationis.

¶ Sit oratio amica

bilis ⁊ modeſta. ¶ Conſequēter ad id qō
ſubdiṫ in ep̄la. Oēs honorate fraternitatē
diligite deū timete regem honorate. Hinc
Joſeph p̄egrinātes frēs cōmonuit. Ne ira-
ſcimini inq̄t in via. Ad qō moꝝ conformi-
tas qr multū pficit. diciṫ Exo. xij. Eadem
lex erit indigene ⁊ colono q̄ p̄egrinaṫ apud
vos. et Exo. xxiij. Peregrino moleſt⁹ non
eris. Ipi enim fuiſtis p̄egrini in terra egy-
pti. ¶ Quinetiam neceſſaria eſt orōis mo-
deſtia. quā generat timor dei. Propterea. i
Pe. iiij. Nolite inquit p̄egrinari in feruo-
re qui ad tentatiōem vobis ſit. zelus abſq̄ȝ
diſcretione p̄cipitat. ¶ Prima cōſideratō
¶ Efficacior eſt ceteris parib⁹ orō p ini-
micꝭ. q̄ȝto videṫ difficilior et ex maiori cha-
ritate ortū hñs. Samuel et Moyſes

¶ Scḋa conſideratio.

¶ Acceptabilior eſt ceteris parib⁹ orō p re-
gib⁹ principib⁹ ⁊ alijs in ptāte cōſtitutꝭ / q̄ȝ-
tū bonū cōe excedit pticulare. Jō culpabi-
les valde ſunt maledictiōem eis imp̄cātes
quib⁹ eſt maxime miſerādū qm̄ hñt hoīes
ſup capita ſua Aug⁹ In nullo mihi reppe-
ri iratū deū ⁊c̄. Si vis apta. ¶ Tertia cō:
¶ Efficacior eſt orō q̄ȝto verecūdior ē ſb
deo. et caſti timorꝭ. plus retinēs Bern. In
veritate cōperi nihil ita eſſe efficax ad grāȝ
dei vel inueniēdā vel cōſeruādā vel recupe-
randā / q̄ȝ ſi ſp̄ inueniaris nō alta ſapeſȝ ſa-
pere ad ſobrietatē. Deniq̄ȝ btūs vir qui ſp̄
eſt pauidus.

¶ Sit oratio humi-

lis et ſubdita. ¶ Juxta quod cōcludiṫ in e-
piſtola. Subditi eſtote in oī timore dñis.
nō tm̄ bonis ⁊ modeſtis ſed etiā diſcholis
Hec ē eni grā. Itaq̄ȝ cū diuina lex h̄ iube-
at. q̄ obturat aurē ſuā ne exaudiat hāc legē
orō ei⁹ ſm ſapiētē eſt execrabil'. Preterea
obediētiū ⁊ hūiliū ſp̄ deo placuit orō. Ora-
tio hūiliātis ſe nubes penetrabit. ¶ Eſt āt
humilitas triplex. In intellectu in affectu
et in effectu. Ex cui⁹ hūilitatis carētia pre-
ſertim in intellectu / ex deprauatiōe in affe-
ctu cōſurgēte / p̄ueniūt errores oēs. et ſcan-
da in ecclia ſctā dei / dū. ſ. hūana p̄ſumptio /
nō vult captiuari oēm intellectū in obſeq̄-
um fidei. ſȝ q̄rit ābulare in magnis ⁊ mira-
bilib⁹ ſupra ſe. Declarat hoc pulcre auctor
ſūme de vicijs ⁊ virtutib⁹ aſſignās cās erro-
rū circa fidē tractatu de fide circa finem ¶
Ecce eni q̄ intellcūs ſupba p̄ſūptio dic ali-
qñ orōeȝ nil valere Quare: qr vl' tenet oīa
de nccitate abſoluta euenire. vl' deū terrēa
nō curare. vl' oīa fortuito agi ſic̄ notat clau-
dian⁹. Sepe mihi dubiā ⁊c̄. Aut qr ſic de⁹
res admiſtrat vt eas p̄prios mot⁹ agere ſiat
et ita inq̄unt q̄d pficit orō. Fuerūt tandeȝ
alij q̄ dicerent orationes nō niſi a radiatōe
celeſti ſuſcipe virtutē vt alkindus ō radijs
Fuerūt q̄ negarēt noctib⁹ orādū eſſe aut in

f

locis ſacris pluſq̄ʒ in ꝓphanis Dixerūt alij
ꝙ oratiões eccl'ie omnes pollute ſunt ꝑ ſy⸗
moniam. Dixerūt alij vt begardi/non eſſe
vocaliter orandū/ſed mentaliter tm̄ .in q̄⸗
dam libertate ſpūs quā dicunt non ſubijci
p̄ceptis diuinis. Sed et errores alios q̄s
omnes denumeret:ꝓpter qḋ redditur apḋ
deū inefficax oratio quā in fide fieri debe⸗
re tradidit Jacobꝰ. poſtulet inquit in fide.
¶ Hic late ptʒ materia grandis/taʒ ſuꝑ fa
cto dn̄i noſtri pape q̄ʒ ſuꝑ alijs. que ꝑ pn̄ti
iuſſus et obediens p̄tereo. ¶ Tandeʒ ſub
epilogo cōcludētes dicamus .ꝙ aduerſus
omnes inſultus aduerſarie ptātes. aduer⸗
ſus ſciſmata errores ꝛ ſcandala ſpūalis ne
quicie. Aduerſus deniq̄ʒ omnes laqueos
quos in via ꝑegrinatiōis noſtre abſcōdūt
ſuꝑbi/efficaciſſimū remediū eſt hr̄e comi⸗
tem orōem/fide ꝛ ſpe ſubnixam ꝛ animatā
charitate. Nam hec eſt victoria que vincit
mundū fides noſtra. a qua dirigit̃ oratio. a
lacer fidelis ꝛ volucer nūcius noſter ad de
um. cui dicebat fidelis rex Joſaphat. ij. pa⸗
lipo. xx. Cū ignoramus q̄d agere debeamꝰ
hoc ſolū habemus reſidui vt oculos n̄ros
ad te dirigamus ꝑ orōem ſcʒ que victrix et
dn̄a nature eſt. ¶ Sit igitur nūciꝰ iſte (iu
xta qḋ p̄dictū eſt) Agilis et expeditus bo⸗
nis aſſociatus. patiens ꝛ benignus. liber ꝛ
non ſeruiliter alligatus. Amicabilis ꝛ mo
deſtus humilis ꝛ ſubditus Deceni eſt grā
in xp̄o Jeſu qui ē deus bn̄dictus in ſecula

B # Sermo de ſpūſctō

Spiritus dn̄i repleuit orbem
terraꝝ Sap. i. Hoc p̄clarū
ſapientis eulogiū. hoc inſpi⸗
raclū ꝓphatū diuinitus ora
culū/decantat in exultatione
cordis in iubilo vocis/ſancta mr̄ eccleſia:
recolens in ip̄o miſſarū introitu ſtupendū
nimis aduentū dn̄i in orbem terrarū. quā⸗
do apparuerūt ap̄lis diſꝑdite lingue tāq̄ʒ
ignis. ſeditq̄ʒ ſupra ſingulos coꝝ ſpūſctūs
quo repleti ceperūt loq̄ varijs linguis ma⸗
gnalia dei. ꝓut idem ſpūs dabat eloq̄ illis.
¶ Et o vtinā p̄res celeberrimi p̄res ꝛ fr̄es
in eodem ſpū nūc collecti. vtinā det eloqui
ſpūs iſte dn̄i/magnalia dei q̄ ſua ſunt. det
voci ſue vocē virtutis. qm̄ ip̄e cōtinēs oīa
ſciam hʒ vocis. q̄ inſpirati locuti ſunt ſan⸗
cti dei homines. q̄ dedit verbū euangeliſā⸗

tibus virtute multa. Non enim vos eſtis
qui loquimini dicebat xp̄us ap̄lis. ſed ſpi⸗
ritus patris veſtri qui loquit̃ in vobis. ¶
Cadat o vtinā mō ſicut olim in eccīa pri⸗
mitiua dū Petrus loqueret̃ apud Corne⸗
liū cadat ſpūſanctus ſuꝑ oēs audiētes ver
bū. q2 niſi ſpūſctūs cordi aſſit audientis.
ocioſus eſt ſmo loquētis ait Greg. at Au⸗
guſti. Cathedram in celo tenet qui corda
docet. Repleat igitur totā domū iſtā i q̄ ſe⸗
dētes eſtis vos ap̄lici viri. vos in eodē ſpū
cōcorditer adunati. Adunati inq̄ʒ. Et non
ne cū Maria mr̄e Jeſu: ¶ Audebimꝰ ne
virgo ſacratiſſima dicere/te pn̄tialiter hic
adeſſe. vbi filius tuus nr̄ emanuel ſe teſte ē
vbi ſpūs eiꝰ adeſt in medio: Ades vtiq̄ʒ et
ſi nō forte corꝑali dim ſione q̄ʒq̄ʒ hoc inui
ſibiliter agere pōt corpus gl'ioſum ꝑ agili⸗
tatis ꝛ ſubtilitatis dotes. Ades ſpūali ſuꝑ
nos influxu ꝛ intuitu. cōuertens ad nos il
los tuos miſericordes oculos. ad quam ſu
ſpiramus gemētes et flētes in hac lachry⸗
marū valle implorātes aduētū ſpūſcti in
nos ꝛ ſuꝑ nos hodie. mediante te virgo mi
ſericordiſſima. quā iō ſanctuſſpūs nedum
ad ſufficientiam vel excellētiam ſed ad exu
berantiſſimam ꝛ fontalē redūdantiam im
pleuit vt ip̄am in nos alios refunderes. qḋ
vt fiat te ſalutamus exorantes. et exoramꝰ
ſalutātes ꝑ illud angelicū. Aue grā plena.
¶ Spūs dn̄i repleuit orbē terraꝝ. Ad io⸗
cūdiſſimam hanc ꝛ diuinā ſapiētis vocem
ad hoc eccleſie carmē ameniſſimū. ad ſono
riſſimam hanc ſuauiſſimamq̄ʒ totiꝰ orbis
armoniam: ſacer iſte cetus. ordo iſte deuo⸗
tiſſimꝰ/nūquid nō aſſurgere dʒ in anago⸗
gicos mētis exceſſus/in ſecretos cordis iu
bilos/cū exultabūdo quoq̄ʒ carnis tripu⸗
dio: Qm̄ hec eſt dies quaʒ fecit dn̄s. exulte
mus ꝛ letemur in ea. Et certe dignū eſt vt i
ſolennitate ſpūſcti/oīs ſpūs laudet dn̄m.
laudet ꝛ moduliſet in organis/h̄ ſpūali fla
tu replet̄. pulcra varietate ſonantibꝰ ꝑ di⸗
ſtinctiōem donoꝝ meritoꝝ ꝛ virtutū qua⸗
ſi totidē fiſtulaꝝ. Itaq̄ʒ btūs ppl's qui ſcit
iubilatiōem laudē ꝛ exultatiōem ¶ Fallor
ſi hoc nō intēderit p̄fatio q̄ de xp̄o d'r:ꝙ aſ⸗
cēdens ſuꝑ oēs celos ſedēſq̄ʒ ad dexterā di
p̄ris/ꝓmiſſum ſpm̄ ſctm̄ hodierna die i fili
os adoptōis effudit. Quapꝓpter ꝓfuſis gau
dijs totꝰ in orbe terraꝝ mūdꝰ exultat Qua
re:q2 pleni ſunt celi ꝛ terra maieſtatis gl'ie
ſpūſcti. Hinc celū laudibꝰ intonat. mūdꝰ

exultans iubilat. gemens infernus vlulat. Accipimus in hac armonia / iuſticiaꝫ p tenore in inferno q̄ gemens vlulat. mollē cātum ſeu dulcātū mie in celo qd̄ laudibꝫ itonat. cōtratenorē vero velut ex vtroq̄ ꝯpoſitū / dū hic mūdus exultās iubilat cū ꝓpha dicēte. Miam ⁊ iudiciū cātabo tibi dn̄e. Tale nos hodie carmē canere ꝯuenit dū p inauditū ſeculis. mie in electis / et iuſticie i reprobis / miraculū ſpūs dn̄i repleuit orbē terrarū.

D ¶ Et animaduertat p̄cor vr̄a beatitudo. qm̄ ſpūs iſte dn̄i q̄ repleuit orbē terrarū. ſpūs eſt huius ſacri cōcilij. Grandis plane dignitas admirādaq̄ ſublimitas vt eodē ſpū vniat formet viuat et vegetet hec ſacroſctā ſinodus ecciam repn̄tans. q̄ ſpū cōnecti dicunt in vnū pater ⁊ fili⁹. Sꝫ vere ſic decebat vt xp̄i ſponſi et eccie ſpōſe ſue eſſet vnus ſpūs. Maior enī adheſio vel intimior qualis eſſe pōt. q̄ ſponſe ad ſpōſuꝫ Dicit aūt Apl's ꝙ q̄ adheret deo / vn⁹ ſpūs eſt cū eo. Deniq̄ primitiuā ecciam deſcribens Lucas Multitudinis inq̄t credentiū erat cor vnū ⁊ aīa vna i dn̄o. Quid plura q̄rim⁹. cū orauerit prēm q̄ non exaudiri neq̄t. vt credētes in eū / eſſent vnū. ſicut ipe et pr̄ vnū ſūt. Sūt āt vnū i ſpūſctō. q̄ſq̄ n̄ oino ſit ad credentes.

¶ Hic eſt ſpūs ille dn̄i q̄ repleuit orbē terrarum. repleuit ſane mox vt in principio fecit deus celū ⁊ terrā. qn̄ ſpūs dn̄i ferebat ſup aq̄s nō excluſus vl' elatus. qn̄ intus fouebat ſm aliā tranſlatōnem nō incluſus vel artatus. Neq̄ enī q̄c q̄ ſubſiſtere pōt qd̄ nō repleuit ſpūs domini p eēntiā potētiā et pn̄tiam. Hoc hꝫ articulus piſius cōdemnat⁹. ꝙ cū prima ſit remotiſſima ſic ꝙ nō ꝓpinquiſſima error.

Quāuis inſup opa trinitatis. ſint indiuiſa nō quidē ad intra (vt Johēs andree ſumit p argumēto pceſſiōis ſpūſcti ab vtroq̄) ſꝫ ad extra. nihilominus cōpleta formatio rerū. mod⁹ et ornat⁹ eaꝝ aꝓpriat ſpūiſctō. p q̄ſto diuia bonitas tanq̄ cā finalis q̄ principaliſſima cāꝝ eſt / mouit ad rerū creationē vt in eis ſeſe diffunderet. Eſt enī bonuꝫ ſuiipius diffuſiuum. Hinc Job ait. Spiritus dn̄i ornauit celos cōcorditer ad pſalmiſt. Verbo dn̄i celi firmati ſunt. Sequitur. Et ſpū oris eius oīs virt⁹ eoꝝ.

¶ Hoc vidit diuinus Dionīſius qui ordinās nomina dei p reſpectū ad creaturā ſpoſuit bonū qd̄ aꝓpriat ſpūſctō / eſſe primū nomen dei: et prius collocauit q̄ nomē hoc ens. Hoc et Plato / et multi poetarū theologi / ſub q̄dam inuolucro ſomniaſſe vident dū dixerūt cū virgilio (ſi bn̄ memini) Principio celū.

¶ Gratiſſima pſus hec ſpeculatio etiā phantiū. pſcrutari queadmodū de ſpūs dn̄i repleuit orbē. Atuero longe gratior diuinior atq̄ ſublimior offert cōſideratio ſi de opibꝫ creatiōis ad recreatiōis opationē vertit mētis acies. fidei lumine bene colluſtrata purgataq̄. Illic offert celeberrimū ſolēnitatis. hodierne myſteriū. q̄ nullū ſtupore mirabili⁹. nullū ſalubritate fructuoſius ⁊ efficati⁹ excogitari pōt. qn̄ ſpūs domini repleuit orbē terrarū. hoc ē p figuram quādo repleuit hoīes orbē terrarū inhabitātes. cōtinēs ſcꝫ p cōtento. vel loc⁹ p locato. Quanq̄ et hoīes hmōi nō i ꝯueniēter dici poſſint orbes terraꝝ multis ſimilitudinibꝫ. Sed ex hac noīatim / ꝙ egredientes a deo p creatiōem ⁊ recreatiōeꝫ: rurſus a ſeipis ⁊ oībꝫ creaturis / in deū qui ē alpha et o principiū et finis / reuertant p cognitionē ⁊ amorē. Ob talē vero circulū vl' orbē intelligibilem / quis nō recte noīauerit homines iuſtos / orbes eſſe: Et quidem terrenos q: cū ſpiritibꝫ ſuis hr̄et corpi qd̄ terrenū terrā inhabitat. Vel iō certe noīant orbis terrarū ꝓpter virtutis ſtabilitatem et pmptitudinem obedientie. Firmauit enim de⁹ orbem terre qui nō cōmouebit. ecce ſtabilitas. Et de rotꝭ volubilibꝫ ezechiel dicit ꝙ vbi erat ipet⁹ ſpūs / illuc gradiebāt. Ecce obedia. Alludit his Orati⁹ di. de viro ſapiente / ꝙ eſt totus teres atq̄ rotūdus. Deniq̄ ſicut hō dr̄ oīs creatura / dr̄ creatū mūdi. dr̄ microcoſmus ſic eū noīare orbeꝫ terrarū fas putam⁹.

I ¶ Deſcripſit pulcerrime Boe. p̄dictū orbicularem circulū intelligibilem / de egreſſu creaturaꝝ a deo. et de regreſſu rurſus ad ipm̄. dū cecini. Repetunt ꝓprios queq̄ recurſus redituq̄ ſuo ſingula gaudent. nec manet vlli traditus ordo. niſi qd̄ fini iunxerit ortū / ſtabilemq̄ ſui fecerit orbem. Cadit rurſus in eādem ſn̄iam altero carmine. Nā in rectos reuocās itus. flexos iterū cogat in orbes. Que nūc ſtabilis cōtinet ordo. Diſſepta ſuo fonte fatiſcant. Hic eſt cunctis cōis amor Repetuntq̄ boni fine teneri. Q: nō aliter durare q̄ant niſi cōuerſo rurſus amore refluāt cāe q̄ dedit eſſe. Iō bene diffiniendo inquit Areſtote. Bonū eſt qd̄ oīa appetunt.

¶ Ceteꝝ vero intelligibiles hoīm ſpūs eo pfectiorem ſui

faciunt orbem quo pfectius atq̃ꝫ diuinius
ſpirit⁹ vite eſt in ſeipis. tanq̃ꝫ in rotis. illis
ꝓphicis q̄ plene ſunt oculis intus et extra.
Intus ꝑ intelligentiam. extra ꝑ corporeã
ſanſatiõem. ¶ Deduxit hãc reductionẽ do-
minus Bonauẽ. cardinalis in itenerario
ſuo/mentis in deũ quo libello ⁊ autore ſuo
laus omnis terra iferior. ¶ Talis erat or-
bis terrarꝫ quilibet ex aplis ⁊ diſciplis ha-
bitãtibꝫ in vnuꝫ cũ mlieribꝫ ⁊ Maria mr̃e
Jeſu. qñ verificatũ eſt illud dñi ꝑ Johelẽ
Et q̄dẽ in nouiſſimis diebꝫ/effundã de ſpi-
ritu meo ſuꝑ oẽm carnem ⁊ ꝓphabũt filij ve-
ſtri ⁊ filie vr̃e vtrũq̃ꝫ notat ſexũ. Uerificatũ
eſt item illud ſapiẽtis ꝑ themate ſumptum
Spũs dñi repleuit orbẽ terrarũ. Cui⁹ re-
pletiõis ſenſibile fuit ſignũ. doctrina ligua-
rum ꝑ eũdẽ ſpm̃ collata. de quo ꝓtinus ſb-
ditur. Et hoc qđ cõtinet oĩa ſciam habꝫ vo-
K cis. Nam eo replente/voces diuerſas into-
nant. fãtur dei magnalia. ¶ His ita quaſi
ꝓhemialiter et lr̃aliter elocutis ꝓuſq̃ꝫ advl-
teriora ꝑgat ſmo vnũ velut incidẽter dcũ-
rus ſum q̄ꝛ reuerẽdiſſimũ prẽm doctorẽ in-
cõꝑabilẽ ac p̄ceptorẽ meũ p̄cipuũ dñm car-
dinalẽ cameracẽn̄. excuſata deſidioſa vl̃ vi-
cioſa ꝓpoſiti mutatione. et exiguitatẽ meã
releuata temeraria p̄ſumptiõe. Aſſignat⁹
fuerat itaq̃ꝫ eidẽ. R. p. ſmo pñs. Accepta-
uerat. cõpilaueratq̃ꝫ ipꝫ ex integro et iã me-
morie cõmendabat. dũ febris valida ſic eũ
corripuit. vt in lectũ ⁊ in medicos deciderꝫ
¶ Juſſit igitur (ſunt eni petitiões ſue/iuſ-
ſio mihi) Juſſit vt ſuccederẽ loco ſui. Par-
ui. licet impar viribꝫ. nõ in mea/ſed inobe-
diẽtie virtute/⁊ in vr̃e btitudinis expta be-
nignitate. ⁊ in affluẽtiſſima ſpũſſcti boni-
tate/ſpem reponens q̄ iubẽs pollictus eſt.
Aperi os tuũ ⁊ implebo illud. Obedierat
qui dixit Os meũ apui. nec fruſtratus ẽ. q̄ꝛ
ſequit̃ ⁊ attraxi ſpm̃. ¶ Porro nihil ex in-
tentione/qđ vel ꝑtialitatẽ vel offenſionem
ſonet ꝓpono dicere ne id q̄dẽ nullo tp̄e licet
fieri Abũde ſatis eſt ad loquẽdũ/ſolennita-
tis hodierne miſteriũ grãde. qñ ſpũs domi-
ni repleuit orbẽ terrarũ. ¶ Et bene ſpirit⁹
dñi. nõ ſpũs mũdi. nõ ſpũs carniſ. nõ ſpũs
demonis. q̄ ſunt tres immũdi ſpũs. quos i
Apoca⁹. Johẽs vidit egrediẽtes de ore be-
ſtie/in modũ ranaruꝫ. que garrule ſordide
turgideq̃ꝫ ſunt. Spũs inſuꝑ q̄ nõ ꝑmanet
ſuꝑ oẽm carnẽ hoc eſt carnaliter viuentem
q̄ꝛ ſpũs eſt qui viuificat. caro nõ ꝓdeſt q̄c-
q̃ꝫ. Spũs/quo deguſtato deſipit oĩs caro
qui ſcrutat̃ etiã ꝓfunda dei ⁊ oĩa dijudicat
Hic hodie ſpũs repleuit orbẽ terrarũ non
qualicũq̃ꝫ ſed exuberãtiſſima repletione
Inuenit̃ eni ſpũs dñi repletio multiplex ⁊
ſignanter triplex. ¶ Repletio ſufficiẽtie. q̄-
lis eſt in oĩbꝫ ſpem fidem ⁊ charitatẽ habẽ-
tibꝫ. Eſt etiã in ꝑuulis baptiſatis vel i vte-
ro ſctificatis. quẽadmodũ Gabriel dixit d̃
beato Johẽ q̄ꝛ ſpũſctõ replebit̃ adhuc ab
vtero mr̃is ſue. ¶ Altera eſt repletio abun-
dantie vel excellẽtie. qualis fuit in btõ pro-
thomartire Stephano quẽ elegerũt apl̃i.
plenũ fide ſapia ⁊ fortitudine. qualis reple-
tionis ꝑticipes ſunt ꝑfecti et cõtemplatiui
¶ Demũ repletio tertia eſt redũdantie vel
ſuꝑeffluentie. qualẽ in ſuꝑmo xp̄us hũit. q̄-
niam in ipo habitat plenitudo diuinitat̃
corꝑaliter Poſt ipm̃ maria gr̃a plena Hie-
ro. Ceteris ꝑ ꝑtes dat̃. marie ṽo ſe infudit
plenitudo gr̃e tota. vt a capite deriuet̃ oĩs
influxus vitalis ⁊ ſpũalis ꝑ mariã q̄ſi ꝑ col-
lũ in cetera mẽbra totius eccle. Hanc ꝑin-
de repletiõem licet differẽter. hodie ſuſcepe-
rũt apl̃i. qñ repleti ſunt omnes ſpũſancto.
Tũc eni ſpũs dñi repleuit orbẽ terrarum.
Ad q̄d ita: Ut ꝑ redũdantiã ⁊ ſuꝑeffluen-
tiam/in oẽm terrã exiret ſonus eorꝫ/et i fi-
nes orbis terre verba eorꝫ. ¶ Repletionẽ L
ꝓmã oꝑatur ſpũſctũs. in actiuis incipien-
tibꝫ ⁊ ꝓficientibꝫ. Et hec q̄dẽ bona ſuffici-
enſq̃ꝫ eſt. Repletiõem alterã oꝑatur ſpũſſã-
ctus in cõtemplatis ⁊ ꝑfectis. et hec melior
excellentiorq̃ꝫ iudicat̃ Tertiã ṽo cõmuni-
cat ſpũſctũs viris heroicis p̄pollentibꝫ et
exercitatis in vtraq̃ꝫ vita actiua ſil̃ et ꝯtem-
platiua. q̄bꝫ nõ tollit actio cõtemplationẽ
nec actiõem cõtemplatio ꝓhibet aut refu-
git. Hec ẽ optima repletio ſuꝑeffluenter ac
redũdanter in alios deriuata. Ad imitatio-
nẽ angelorꝫ q̄bꝫ hoc inſigne eſt. q̄ꝛ in eis nõ
obſiſtit theoria iugi miſterio. cõtemplatio
ſcꝫ actiõi. Immo ṽo cõtẽplant̃ eo attenti⁹
artẽ ꝓmã. q̄ ſm illã hñt exẽplariter oꝑari ¶
Exẽplũ de ſcriptore ⁊ exẽplari libro ⁊ luie.
Hinc in ſcala Jacob viſi ſunt angeli aſcẽ-
dẽtes ꝑ cõtẽplatiõem ⁊ deſcẽdẽtes ꝑ mini-
ſtratiõem. Et qm̃ hierarchic⁹ ⁊ ſublimis p̄-
latorꝫ deo amabiliũ ſtat⁹ exigit repletionẽ
hmõi ꝑfectiſſimã ⁊ optimã. dꝫ eni (dicente
Greg̃) p̄latus eſſe actiõe p̄cipuus ⁊ p̄ cun-
ctis in cõtẽplatiõe ſuſpẽſus. vt ſit ambide-
xter vt Aiot. ¶ Dicamus aliq̄ de repletiõe

tali que contemplationem pariter et actiões
cõplectiť. vbi ↄtẽplatio iã nõ inſeqˀtur acti
onẽ. vt in ſue adq̇ſionis ſeu generatiõis p̃/
mordio. ſed ipã ꝑuenit iformat ꝑturit ve/
getat roborat dirigit ⁊ ꝑficit. Neq; eni fal/
lũtur q̇ vitã actiuã in duos ſe cernũt ſtatus
aut gdus. Quoꝝ alter eſt ꝑui᷒ ad cõtẽpla/
tiõem. et hic q̇dẽ imꝑfect᷒ ſolicit᷒ anxi᷒ ⁊ tur
bidus. iuxta illud. Martha martha ſolici
ta es ⁊c. In altero aũt req̇es q̇dã pax ⁊ trã/
quillitas ex cõtẽplatiõis ſapide cõdimẽto
et ex influxu eius cõtinuo/repiť. Ita vt in
ſpũ lenitatis/agit oĩa/doceat ⁊ corrigat oĩa
q2 nihil de radice amaritudinis ẽ in corde
ſicut ẽ dũ in ſpũ vehementi conteruntˀ na
ues tharſis. Hic hꝫ veritatẽ. illud Grego.
Prudentiſſimũ verbũ. vera iuſticia ↄpaſſi
onẽ hꝫ. falſa indignatiõem. ¶ Talẽ habu
iſſe repletiõem apl'm. colligim᷒ ex epl'is et
actib᷒ ſuis. Cõuerſatus ſum ait inter vos
in omni humilitate lachrymis ⁊ mãſuetu/
dine. ſcio abũdare. ſcio penuriã pati. Et cete
rũ. oib᷒ oĩa fact᷒ ſum. Qui et ſuadebat gau
dere in dño ſemꝑ. et nihil ſolictos eſſe. qua
ſi triſtes. ſꝑ aũt gaudẽtes. vt ſit in aduerſis
et pſꝑis idẽ vult᷒ idẽ anim᷒. quẽadmoduꝫ
de Socrate p̃dicabãt.

D ¶ Dearticulabitur

aũt id qđ reliquũ ẽ ſmonis. in triplicẽ cõ/
ſideratiõem. Prima loqueť de mõ q̃ ꝑ ſpi/
ritũſctm̃ cõicať repletio. ſcđa loquiť q̇lis ſit
ex ſpũſcti repletõe cõtẽplatio. tertia loque
tur quẽadmodũ plenitudinẽ cõtẽplatiõis
cõſeq̇tur comes actio. ¶ Prima cõſidera.
¶ Spũs dñi dũ replet hoiem incolã orb
terrarũ/facit hoc nõ quadã naturali neccĩ/
tate. ſed gratuito ſpõtaneoq; volũtaꝫ. atq;
libertatis arbitrio. ¶ Docuit h̃ xp̃s q̇ Ni/
codemo loquẽs dixit. Spũs vbi vult ſpi/
rat. Et apl's poſtq; dixerat ꝙ diuiſiões gr̃a
rũ ſunt. dinũerãs eas ſubdit. Hec aũt om̃a
opať vn᷒ ⁊ idẽ ſpũs. diuidens ſinglis ꝑut
vult. Itaq; deus ſicut dicit Iob lumen te/
net in manib᷒. claudẽs et apiens ꝑut vult
qui cui᷒ vult miſereť ⁊ quẽ vult indurat. h̃
eſt induratione ꝑmittit. Neq; enim q̇ſq; di
cere p̃t Cur ita facis/etiã ſi pierit nationes
q̃s fecit. cui eſt ꝑ ratione volũtas. qui oĩa
q̇cũq; voluit fecit i celo ⁊ in terra ⁊c. ¶ De/
fecit ad hui᷒ ↄſidatõnis imꝑſcrutabilẽ ab/
yſſũ/ois pene phꝛoꝝ aſtrologoꝝ epicureoꝝ
ſtoycoꝝ/imo ⁊ ꝑipateticoꝝ ꝑſcrutatõ. dicẽ

tium/vel deũ nõ eſſe. vel ñ curare res extra
ſe. vel agere neceſſitate nature ſicut ſolem ⁊
ignẽ. Quid idcirco mirãdũ. ſi deũ nõ ſicut
deũ glificauerũt. neq; grãs egerũt ſi nõ ſꝑa
uerũt ab ipo ꝑ orõẽs aliqđ ſuffragiũ neq;
ꝑ lachrimas. Hoc ei fatuũ h̃ anile h̃ deliꝝ
iudicabãt. Docet hoc orõ cathonis apud
ſaluſtiũ. ¶ Hoc aũt a nr̃e ⁊ vere religionis
abhorret traditiõe q̇ totiẽs monet. Venite
adorem᷒ ⁊ ꝓcidam᷒ añ deũ. plo. co. do. Et
iterũ. Sacrificiũ deo ſpũs cõ. cor ⁊c. Tali
bus eni lachrimarũ hoſtijs placať de᷒. Re
ferť in vitaſpatrũ de illo machario anacho
rita magno. ꝙ interrogat᷒ ꝓbũ a frib᷒ inge
muit dicẽs. Plorem᷒ frẽs plorem᷒ vbi la/
crime purgãt pctã. ne illic plorare cõtingat
vbi lachrime exurẽt corpa nr̃a. Impoſſibi
le eni oĩno eſt nõ plorare. dicebat magnus
arſeni᷒ aut hic ꝑ pñtiã. aut illic ꝑ dãnatõeꝫ
¶ Porro teſte apl'o. q̇d orem᷒ ſicut opꝫ A
neſcimus/ſed ſpũs eſt q̇ orat ad deũ ꝑ nob
gẽitib᷒ inenarrabilib᷒. glo. orare facit. Ad
quid ita? Nimirũ vt ꝑ ꝓfundã hũilitatem/
reddat aiam/ſuſcꝑius capacẽ. Sup quẽ re
quieſcet ſpũs me᷒ q̃t dñs: niſi ſup hũilẽ ⁊
quietũ ⁊ tremẽtẽ ſmones meos. Eſt auteꝫ
humilitas hec. vt hec abyſſalis altitudo in
diciorum dei honoretur caſto ſilentio i fi/
dei ſimplicitate. quã hꝫ paupcula mlr plus
aliqñ q; ſapiẽtes hui᷒ ſeculi. q̇ perſcrutato
res maieſtatis opprimũtur a glã. ſic ocl'us
nicticoracis a clariſſima luce ſolis ſi cerne
re cõtenderit/retũdiť cecatq; ¶ Cur illum
impleat. illũ nõ impleat. noli q̃rere ſi nõ vis
errare. nõdũ impleris/ora vt impleariſ. Nã
qui vult eſſe ꝑticeps optimarũ dei donati/
onũ/opꝫ orõib᷒ reduci. vt in bonoꝝ prin
cipiũ. Ipe quidẽ oib᷒ adeſt. nõ aũt omia ei
aſſunt Tunc aũt ei aſſumus cũ caſtiſſimis
orõib᷒ inuocãtes/reuoluto aio ꝓpinq̃mus
Hoc diuin᷒ dioniſius exẽplificat de cate/
na itelligibli ꝓtẽſa in celũ. ⁊ de corda nauis
herẽte litorib᷒. ꝑ quã nauis ad litus nõ lit᷒
ad nauẽ deduciť ¶ Vult igiť aliq̇s repleri
ſpũſctõ? Vult exiſtimo Aſcẽdat exẽplo ſã/
ctoꝝ in ſuꝑiora dom᷒. in cenaculũ grande
ſtratũ. hoc ẽ in apicẽ mẽtis ſue. claudat fo/
res. oſtia ⁊ feneſtras ſenſuũ ꝑ q̃s mors aſcẽ
dit. Colligat in vnũ vires ſuas oẽs. ſedeat
quieſcẽs. ꝑſeueret orãs. recogitet cũ ꝓpheta
oẽs annos ſuos in amaritudine aie ſue cũ
ſpe ſalutis/cõſequẽde. Sic eni orat cũ ma
ria q̇ amarũ mare ⁊ q̇ mr̃ Ieſu mr̃ ſalutis

nominatur. Fiat repente de celo quaſi ve-
hemens ſonitus diuinoꝝ iudicioꝝ: q̄ſi ter
re faciēs. vt a timore dei cōcipiat ſpūs ſalu
tꝭ. vt deniq̄ʒ ſup miſſo igne/fiat inflāmatiū
coꝛ et renes carnaliū affectionū/cōmutent
in deſideria fruentia fluentoꝝ ſupnoꝝ fō
tis vite. Quiſquis ſibi receptaculū tale pa
uerit/replebit eū mūdans diuinitas deita-
D tis. ¶ Atuero mirabile nimis eſt ꝛ neſcio/
ſi magis intimo guſtu ꝛ expimēto cogno-
ſcibileq̄ʒ explicabile verbo. quā rōe fieri pt
vt ſpūſſctūs ꝑueniat aīam quā repleturus
eſt. nō ꝑuentus ex opib9 vel meritis. quoni
am nō ex opib9 ſed ex vocāte dictū ē Jacob
dilexi. Eſau aūt ſꝑ odio habui. Ipaʒ nihil
ominus aīam cohoztant ſcripture ſacre. vt
ſe ꝑparet. vt ſe diſponat. vt faciat qđ in ſe ē.
ꝑdictis ꝛ ſilib9 modis. orādo. lachrimādo.
gemēdo. velut aliqđ opet ad ſpūſſcti ſuſce-
ptiōem. Nā ꝛ dei coadiutores eſſe tradit a-
pl'us. Et certe ſi nihil ꝑſus coagit arbitri-
um. vñ meritū ¶ Fatendū eſt pleue coagit
ꝑ cōſenſum ſpontaneū/obediētē ꝑmoniti-
onī ſpūſſcti. ſed vt ita coagat ꝛ obediat hoc
iam nō ex ſe eſt ſine grā. ſed q2 grā ꝑuentuʒ
eſt ꝛ ꝑ eā ſalubriter tractū. Neq̄ʒ tñ iđ min9
ad meritū deputat aīe cōſenſus hmōi/ſic a
criter arguit. Proſꝑ ꝯtra caſſianū/dū ē iſte
cōſenſus viuificatus ꝛ formať a grā. q̄ʒ ſi
ꝑ impoſſibile ꝯſenſum hūc ex puris natu-
ralib9 elicuiſſet ſine grā. imo placētioꝛ ꝛ ac
ceptioꝛ tāto eſt deo cōſenſus talis. q̄ʒto de9
in eo magis inuenit mun9 ſuū qđ accepteꝛ
ſicut bñficians nō iđ min9. ſed plus amat
bñſiciatū. Aīa ꝑinde reddiť hūilioꝛ ꝛ deo ḡ
tioꝛ. ex ea cōſideratione q2 q̄cq̄d hꝫ meriti/
ꝑuentrix grā donat. ¶ Quo cōtra ſtultiſſi
ma eſt ꝑſumptio putantiū ſe ꝑuenire deū/
ipm q̄ʒ velut obſeq̄ ſeruiliter ad hoīs actio-
nem. Erroꝛ iſte fuit pelagionoꝝ. ꝛ oīm ē q̄
ſapiētes ſunt in oculis ſuis. q̄ terrena ſapi-
unt. nec iſta ꝑcipe q̄ dei ſunt pūt. niſi docu
erit ꝛ repleuerit eos miſericoꝛditer ſpiritus
dñi repulſo ſpū tumido mūdi. ¶ Demus
q̄ſo ſalutē nr̄aʒ nō nob ſed deo q2 ſi fec̄ nos
ꝛ nō ipi nos in eſſe nature dicēte pſalmiſta
nō min9 cōfitendū eſt de eſſe grē qđ ē recre
atio q̄dā. Docet hoc ořo pſalmiſte. Emit.
ſpi. t. ꝛ crea. ꝛc̄. ¶ Scādaliſant aliūde ho-
mines q̄les ꝑdiximus carnales filij hui9 ſe
culi. q2 nō rapiūt q2 hmōi ꝑuentio non tol
lat libtatē atq̄ʒ neceſſitatē. Aut quin i deo
ſit inuenire viciſſitudinis obūbratiōeʒ aut

ꝑſonaꝝ acceptiōem vel inefficaciam opa-
tionis. dū a ꝑuentiōe reſilit q̄s ꝛ peccat. In
ducūt ꝑterea illud Aug9. q2 deus ſic res ad
miniſtrat vt eas ꝓprios motus agere ſinat.
Liberū arbitriū cur ab hac lege in q̄ntū di
cetur exemptū: Nec exēptū eſt fatemur. q̄n
ſinat ipm agere deus ꝓprios motus ſue lib
tatis. imo tanto liberius ꝛ efficatius ſinit:
q̄ʒto ipm ampliori ꝑuenit grā. viuificat in
format corroborat ꝛ languiduʒ erigit ꝛ ſa-
nat. Puto (exempli gratia) q2 dū egrot9 hō
ſanatur a deo: nō idcirco deū eū ꝓprios mo
tus agere nō ſinit. ſed ad eoſdem aptiorem
P reddit. ¶ Addatur ad hec/cōſideratio ſalu
berrima ꝛ alta q2 in ordine ꝛ latitudine ſpi
ritualiū chariſmatū/inueniūtur ꝓprij mot9
ſingularū virtutū ſuo mō diuiniori liberi-
ori ꝛ excellentiori quēadmodū ſuos mot9
habet naturaliū agentiū ordo. vt motus fi
dei eſt miracula agere. Si habueritis fidē
ſicut granū ſinapis/dicetis. huic mōti trāſ
ferte ꝛ transferet. Mons ſpei liberationeʒ
a dño recipe q2 in me ſꝑauit/liberabo eum
Motus charitatis habere oīa que ſunt di
gratia. Amicoꝝ eni oīa cōia ſunt vñ pr̄ euā
gelicus ad ſeniorem filiū Fili. omnia mea
tua ſunt. ꝛ tua mea ſunt. Et ita de reliq̄s v-
tutib9 ſuo mō. cōcordantias omitto. Con
ſtat aūt q2 ſicut corpus ꝓpter aīam eſt/non
ecōtra. ſic corꝑalis omnis iſte motus natu
raliū agentiū/ordinatus eſt ſubiectus ꝛ ſb
ſeruiens ad agenda ſupnaturalia diuinoꝝ
chariſmatū Qua in re ꝑſpicuū ſit poriſma
ſeu corollariū pulcerrimū qđ nō turbat re-
rum ordinē deus. nec earū motus ſaltē o-
bedientiales impedit. dū ad fidem ad ſpeꝫ
ad charitatem iuſtoꝝ/ꝑ vtilitate vel ipoꝝ
vel eccleſie/miracula ſpūſſancti opať Sic
hodierna die factus repente de celo ſonus
ſic ignis ꝑ liguas ſuas diſꝑtitus. ſic lingua
rum apl'icaꝝ ꝑus in eruditarū motos i ſo-
nos varios. ſic eloquētie tanta viuacitas i
cis/vt multa milia hoīm breui orōe vl' ſer-
mone/mox cōuerteret hō piſcatoꝛ et ſine li
teris petrus. Sic cōſtantia tam admirabi
lis ꝛ ebrietate ſimillima. dum ibāt apoſto-
li gaudentes a cōſpectu concilij q̄m digni
habiti ſunt ꝑ noīe Jeſu xp̄i contumeliā pa
ti. Sic deniq̄ʒ ſtupendū illud vincēs oēm
admiratiōem miraculū. q2 infra pauciſſios
annos omnem regioneʒ q̄ ſub celo eſt a ſol
ortu vſq̄ʒ ad occaſum et ab aquilone ꝛ ma-
ri. ꝑuagati ſunt. tam ardenter q̄ʒ efficaciter

homines paucissimi et ignobiles et iopes
replētes mūdum euangelio dei qđ erat le/
gib⁹ ⁊ morib⁹ inueteratis ſumme cōtrariū
iudeis ſcādalū ⁊ grecis ſtulticia ſicut Aug⁹
et Chriſ. elegāter exaggerant in cōfirmati
onem legis noſtre. Hec inq̄ oīa ⁊ ſīlia mi
racula ſi ad ſola corꝑalia reſpicias/ viden/
tur eſſe motui naturali cōtraria. Si ꝓo na
turam cōꝑaueris ad grām/ iudicabis natu
ram vt ancillā/ grē ſicut dn̄e/ ordinabiliter
paruiſſe. Ordo q̄ppe qualis alter rectior q̄
lis naturalior eſt/ q̄ꝫ vt replente ſpūſctō or/
bem terrarū/ noua fiant oīa. nouus rex. no
ua lex. noua ſigna noua miracula. Inno/
ua ſigna. immuta miracula petit ſapiens.
Et in Apoc. dixit. Qui ſedet ī throno. ecce
noua facio oīa. ¶ Poteram ī lōgiſſimū ꝓ/
trahi. ſꝫ ꝓpoſiti memor/ ad alterā me tranſ/
fero cōſideratiōem.

Secunda cōſidera

¶ Spūs dn̄i dū replet hoīeꝫ incolā orbis
terrarū/ nō neceſſitate ſicut dictū eſt. ſꝫ ſpō/
tanea volūtate attollit ipm. vt in arcem cō
templatiue ꝑfectionis aſcēdat. ¶ Ipam ſi
quidē ſpūs dn̄i repletiōem cōſequit̄ libera
mentis eleuatio ſurſum ducens. Inſtar te
ſte Oui. de qua ferunt q̄ repleta rore ⁊ ob/
ſtructa/ ſi ad feruidū ſolem expoſita ſit/ ſur
ſum abit. Myſtice. ros grā. Pondus meū
inq̄t Aug⁹. amor meus Illo feror quocū/
q̄ꝫ feror. hoc ꝑfectū amoris pondus (ſi nō
potius leuitas dicēda eſt) emergere fac̄ ſpi
ritum a turbida fluctuantiū fantaſmatū et
exundantiū deſiderioꝝ carnaliū/ tetra cali
gine. vt ſuꝑas liber euadat ī auras. vt fera
tur ſuꝑ aquas cogitationū vagantiū ⁊ in/
ſtabiliū. ſomnioq̄ꝫ ſimiliū. vt eruat̄ de tene
bris ⁊ vmbra mortis. Ubi prius erat vin
ctus in mendicitate ⁊ ferro male cōſuetudi
nis ⁊ fomitis originalis. ¶ Senſerat ex/
perimento felici repletiōem hanc ſpūs dn̄i
ſurſum agentē/ ipa mr̄ Auguſtini ſctā mo/
nica Hec aliq̄n in ecc̄ia ſcti Cypriani mar
tiris ſuſceꝑat ſacrā cōiem. in q̄ plenitudo
grē velut in ſuo fonte ſumit̄. tum ꝑtin⁹ cor
pore a terra leuato/ tales erupit in voces.
Volemus in celū. volemus in celū fideles
A qua dum poſtmodū quereret̄ q̄d ſibi vo
luiſſet hec inſolita clamoſitas ⁊ eleuatio.
Ipa vt erat tota colūbine ſimplicitatꝫ/ pie
benigneq̄ꝫ rn̄dit. Et q̄d vultis. q̄d queritꝫ.
Cor meū ⁊ caro mea exultauerūt in deū vi
uum Congruit id qđ ſequitur Altaria tua
dn̄e virtutū. ſupple cōtulerūt hanc eleuatiō
nem ¶ Tale aliq̄d de ſctō Thoma referūt
cuius corpus etiam cōtemplatio leuabat
a terra. Sic in beatis pr̄ie ſpeculis maria
magdalena ⁊ maria egyptiaca factū legim⁹
Quid ō ipa noſtra iuuēcula tympaniſtria
Exultauit inq̄t. i. extra ſe ſaltauit ſpūs me⁹
in deo ſalutari meo. Sīle aliq̄d ſenſit Au
guſtinus q̄ deo loquens cōfitebat̄. Intro/
ducis me aliq̄n in affectū quendā inuſita/
tū valde. qui ſi ꝑficiatur neſcio quid erit q̄
iſta vita nō erit. ſed reſorbeor ¶ Hec eſt aſ/
cenſio in deū quā petebat q̄ dicebat Quis
dabit mihi pennas ſicut colūbe ⁊ volabo ⁊
requieſcam. Oro que ſunt penne tales. niſi
ipa cōtemplatio que deſcribit̄ a cōtempla
tiuo Richardo. qđ eſt liber mētis intuitus
in diuina ſpectacula cū admiratione ſuſpē
ſus. Uel vt Aug⁹ ait. Cōtemplatio eſt ad
dei inuiſibilia ſalubriter afficiens animū
mentis illuſtratio vel illuminatio. Uel vt
Hug. placet. Cōtemplatio eſt viuacitas
intelligētie. q̄ cuncta palam hn̄s apta viſi/
one cognoſcit. Un̄ eſt illud ſpūs oīa ſcru/
tatur. glo. ſcrutari facit. etiam ꝓfunda dei.
Ad qđ reducitur illud eccl̄s. Luſtrās vni/
ſa in circūitu celeſtiū ſcꝫ terreſtriū ⁊ inferno
rum ꝑgit ſpūs. Seq̄tur ⁊ in ſuos circulos
reuertitur. Hoc fit dū ꝓpriā ꝑuitatē defecti
bilitatemq̄ꝫ cōſiderat. ¶ Hanc cōſiderati/
onem ſeq̄tur lachrymoſa deuotio flāte ſpū
ſancto. Nam flauit ſpūs eius ⁊ fluēt aque.
In q̄bus aq̄s lacrimarū ſe lauat. balneat.
⁊ baptiſat cōtemplantis aīa queādmoduꝫ
dixit ad apl̄os xp̄s. Uos autem baptiſabi
mini ſpirituſancto ¶ Et q̄m nihil ita ani
mam lauat purificat decorat illuminat ⁊ e
leuat ſicut intima compunctiōis deuotio.
Ad hanc ſeq̄tur mentis illuminatio. noua
ua q̄dam neomenia iuxta illud yſa. Nō ab
ſcondā vltra faciem meam ab eis eo q̄ effu
derim ſuꝑ eos ſpūm meū. ¶ Hec aūt faci/
es dei plena grārū que eſt ſol iuſticie/ nulla
rōne videri pōt ſine delectatiōe q2 dulce lu
men ⁊ delectabile eſt oculis intellige ſanis
videre ſolē. Tunc ſentitur virtus ⁊ veritas
illius verbi. Spūs meus ſuꝑ mel dulcis.
Qđ ſenſerat ſapiens qui iocūdus exclama
bat O q̄ꝫ bonus ⁊ ſuauis eſt dn̄e ſpūs tu⁹
in nobis. Tūc eni ſcḋm meliorem mētꝫ nr̄e ⁊
rōis virtutem/ ineffabilib⁹ ⁊ ignotis/ inef/
fabiliter ⁊ ignote cōiūgimur ait Dioniſi⁹

Ineffabiliter q̄ delectamur dū̄ fit ineffabilis
ſumme cōuenientis coniūctio. ¶ Et quo⸗
niam eodem dicente Dioniſio diuinus a⸗
mor extaticus eſt et pfecte amantem ſui iu⸗
ris eſſe nō ſinit. ſed amati. ¶ Ad hanc dele
ctatiōem amoroſam ſequitur transforma⸗
tio. Exemplo auri ⁊ argenti qḋ q̄dem du⸗
rū eſt ⁊ ſolidū. ſed p virtutem ignis calefit ⁊
liqueſcit ac in aliā mutatur manerie̅. vt q̄s⸗
libet formam poſſit accipe. Exēplo pterea
ferri candētis qḋ plicabile redditur: natu⸗
ram induēs ignis. Exemplo rurſus aeris
luminoſi. Exēplū de gutta aq̄. q̄ multo vi⸗
no mixta cōuertitur in ipm nō placet. pter
errorem Almerici pariſius damnati ⁊ aliorū
dicētiū aīam cōtēplantis in deū cōuerti. et
pdere iam eē qḋ hēbat in pprio genere ⁊ ha
bere ſolū eſſe ideale in deū. Itaq̄ nō h̄ mō.
ſed potiꝰ fit in aīo transformatio q̄dam p
ſpūſcm̄ ſicut notat Apl's. Nos aūt reue⸗
lata facie gl'am dn̄i ſpeculātes transforma⸗
mur a claritate in claritatē tanq̄ a dn̄i ſpū.
A claritate fidei / in claritatē cognitiōis. A
claritate rōis / in claritatē intelligētie. a cla⸗
ritate in intellectu / in claritatem expimētal'
noticie in affectu ¶ Deinde ſeq̄tur defectō
ſiue caſus vel extaſis. Exemplū de alauda
que qn̄ illuminat̄ aſcēdit. aſcēdens cantat ⁊
iubilat. cantās obliuiſcit̄ ſui. ⁊ tandē velut
ſtupida vel ſpaſmata cadit. ſic Dioniſius.
Nos inq̄t caſtiſſimis cōtemplatiōibꝰ ⁊ di⸗
uinis ſplēdoribꝰ repleti ſup apparentiam
radiorum. in btis expimētis p exceſſum men
tis deficimꝰ. Cōcorditer ad pſal'. Defecit ī
ſalutare tuū aīa mea. Et iterum. Defecit caro
mea ⁊ cor me. de. cor. mei ⁊ ps mea deꝰ ī eter
nū. Et in pſa. Mirant̄ ⁊ deficiūt ⁊ lia ſūt
ſine nūero. Hec eſt pcioſa in cōſpcū domi⸗
ni mors ſctōrum eiꝰ quā obtinere balaā niſꝰ
eſt dicēs. Moriat̄ aīa mea morte iuſtorum. o
bōa mors. ſuſpirat Bern. q̄ vitā nō aufert
ſed mutat in meliꝰ. Qn̄ eni formidat̄ luxu⸗
ria / vbi nō ſentit̄ vita: Quō h3 peccādi po
tentiā. q̄ trāſcēdit peccādi cōſuetudinē. Ex
cedere q̄ppe aīa3 etſi nō a vita ſaltē a ſenſu
vite neceſſe eſt. vt nec vite temtatio ſentiat̄.
Utinā frequēter hac morte cadā. vt laq̄os
mortis euadā. nec ſentiā luxurie mortifera
blandimēta. nec ire auaricie vel impatien⸗
tie ſtimulos. moleſtias ſolicitudinū ⁊ cura
rū ¶ Talis vt opinor defectio / anglice pu
ritatis ē. mūdi delectatōibꝰ. corpm ſilitudi
nibus nō inuolui. S3 hoc plane facit for⸗
tis vt mors dilectio. q2 ſicut aīam mors a
corpe. ſic aīm dilectio ſepara mūdi vanita⸗
te. imo ⁊ qn̄q̄ ab ipo corpe. ¶ Legiſſe me
mini me / de quadā muliere deuota. q̄ ſmo
nē ſup transformatione mētis in deū p di⸗
lectiōem die pētecoſt'. audiēs concutiebat̄
Primo gemitibꝰ inenarrabilibꝰ: ſuſpirijs
atq̄ ſingultibꝰ q̄ dū culparet̄ ⁊ pulſibꝰ clan
culis phiberet̄ a circūſtantibꝰ / ne clamori⸗
bus ſuis turbaret audiētes. nec hipocriſi3
oſtentaret. tace fatua quieſce miſera. Ipſa
cōpreſſo ſpū velut muſtū ſine ſpiraclo qḋ
lagūculas nouas dirūpit. nō valens pleni
tudinē amplius feruidi ſpūs intra ſe cape⸗
re. diruptis venis ⁊ neruis expirauit. Btā
p meam fidē. ſic eni pie credere fas mihi eſt
Btā martir amoris / effecta. q̄ iā canere po⸗
terat nedū illud amore langueo. philocap⸗
ta ſum: amo p amorē Uulnerata charitate
ego ſum. ſed ⁊ amore mortua. mortua mi⸗
hi. ⁊ amato viua. ¶ Rurſus defectiōem p̄⸗
dictā ſeq̄tur aut cōcomitatur abſorptio q̄⸗
dam / ſimplificās ⁊ vniēs cu3 deo. atq̄ ſuo
mō mentē deificās. qn̄ pditis nr̄is alterita
tibꝰ ⁊ ocupiſcētijs / curiſq̄ cōcluſis ⁊ ſup mū
dane explicat̄. in diuinū monadē cōgrega
mur. ait diuinꝰ dioniſiꝰ. Cōformiter ad il⸗
lud eruditoris ſui pauli. mortui eſtis. ⁊ vi⸗
ta vr̄a abſcōdita eſt cū xpo in deo. Hec eſt
pax q̄ exupat oēm ſenſum. pax quā mūdus
dare nō pōt. q2 in mūdo pſſurā. in me pacē
hēbitis. ait xpus. Gira regira in ventrē. in
latus. in dorſum. nō alibi pacē inuenies. n̄
alibi ſocietatē. Exēplū eſt alexander cui to
tus orbis nō ſatietatē ſed ardētiorē dn̄atō
nis libidinē inſtillauit. nec erat totus orbis
illi niſi puulus bolus. Sic in auaris. ſic ī
voluptuoſis intellige. q̄ de ſiliq̄s porcoru3
q̄rūt nec pn̄t ſatiari. Nonne rabida fames
qn̄ nec ſaturat̄ oculus viſu / nec auris audi
tu: Solus ſpūs dn̄i eſt q̄ replet in bōis de
ſideriū nr̄m. q̄ adipe frumēti ſatiat nos. q̄
dat manna abſconditū q̄ ppha paſtus eru⸗
ctat. Qua3 magna multitudo dulcedinis
tue dn̄e. quā abſcōdiſti timētibꝰ te. ¶ Hic
eſt calculus filiorum dei habēs nomē ſcriptū
qḋ nēo nouit niſi q̄ accipit. Hic in diuinā
caliginē inſtar moiſi vocat̄ ſpūs. Hic in ſi
bilo aure tenuis ſentit̄ dn̄s. Hic in thala⸗
mo dormit ⁊ req̄eſcit ſalomon pacificus. ⁊
beniamin adoleſcētulus in mētis exceſſu.
Hic gaſtatur fauus mellis. fauus pter il⸗
luminatiōem intellectus. mel pter dulco⸗

rationem affectus. Hic moiſes miſtic⁹ du/
cit gregem viriũ ſuarũ/in interiora deſerti
Hic ſedet ſolitarius. et leuat ſe ſupra ſe vbi
dñs loquit̃ ad cor eius. Hic dicit petr⁹ bo
nũ eſt nos hic eſſe. Et philippus ſufficit. ⁊
Maria magdalena. Vidi dñm ⁊ hec dixit
mihi. Hic introducit̃ aïa in cellã vinariam
vbi bibit ebriam ſobrietatẽ ſpũs. vbi ſuſpi
rabũda epithalamiũ canẽs verba dimidi/
at dilectus meus mihi ait ⁊ ego illi. ego dor
mio ⁊ cor meũ vigilat. Hic obteſtatur dile
ctus de dilecta. Adiuro vos filie hieruſalẽ
ne ſuſciteris vel euigilare faciatꝭ dilectã do
nec ipa velit. Vult aũt dum pondus amo/
roſum ſpũalis horologij/cadit/⁊ mentẽ ꝑ/
cutit/vocans ⁊ inſonans ad opus actiue ꝑ
dilectione proximoꝝ. ꝑ quo ſit hec tertia ⁊ vl
tima conſideratio.

a ¶ **Tertia conſidera/**

tio. ¶ Spũs dñi/dũ repleuit hoïem inco
lam orbis terrarũ ꝑ plenitudinẽ redũdan/
tie: cõſtituit ipm fortẽ ⁊ expeditũ ad opera
vite exterioris ⁊ actiue. ¶ Vidim⁹ hoc in
Maria q̃ poſt ſuſceptã grẽ plenitudinem
in xp̃i cõceptione, ꝓnus iuit in montana
cũ feſtinatõe. miſtratura Elizabeth cogna
te ſue. ¶ Retundit̃ hoc exẽplo arrogãs be/
gardoꝝ ſtulticia. que in talẽ ſe libertatẽ ſpi
ritus ex cõtemplatiõne mentiunt̃ aſcendiſ/
ſe. vt nõ amplius teneant̃ diuinis obſequi
ꝑceptis tanq̃ſ ſeruilib9. Quo cõtra ẽ illud
xp̃i. Si diligitis me/mãdata mea ſeruate.
Et ꝑfecto tanto eſſe humilior atq̃ ad ſuiẽ
dũ ꝓmptior quiſq̃ dꝫ ex munere q̃to ſe ob
ligatiorẽ eſſe ɔſpicit in reddẽda rõe. ¶ Nã
cũ plenitudo legis ſit dilectio/ ſignũ ꝓ di
lectiõis ſit exhibitio opis. q̃ nõ diligit ope
proximũ/quõ legẽ ipleuit? Proximũ attẽdi/
te nõ viciũ nõ errorẽ ſuũ. qꝛ q̃ diligit iniq̃/
tatẽ odit aïam opantꝭ cã. ¶ Ceterũ legim⁹
moiſen poſtq̃ſ locutus fuerat ei dñs in mõ
tis caligine/ꝙ ad ppl'i tumltuãtis regionẽ
deſcẽdebat tabulas legꝭ ferẽs. ⁊ ex ɔtẽplati
onis interioris redũdãtia. facies eius radi
oſa cornutaq̃ videbat̃. Eteniꝫ ſicut lãpas
ex lũine. ſic corpus totũ ex interna cõtẽpla
tione luceſcit pulcrificat̃ ⁊ niteſcit. Hic vul
tus hinc oculi hinc tota corporis cõpoſitõ di
uinũ aliq̃d ſobriũ. modeſtũ. ſerenũ ⁊ deco/
rũ ꝑ ſe ferunt/ſed velãt faciẽ hanc hũiles di
cẽtes. Secretũ meũ mihi. ſecre. me. mi.

Legim⁹ apl'm poſtq̃ſ rapt⁹ in tertiũ celum
audiuerat archana verba que nõ licent ho
mini loq̃. poſtq̃ſ inſuꝑ mente exceſſerat do
et dixerat. Nr̃a cõuerſatio in celis eſt. hinc
talis ⁊ tãtus regredit̃ ad diſponẽda cubl'ia
maritoꝝ. ad verbera. ad tumult⁹. ad vincu
la. Vbi q̃d amplius miremur neſcio. vl' ſb
limitatẽ in cõtẽplatiõe. vel humilitateꝫ in
actione. vbi deũ quodãmõ ꝓpter deuꝫ deſe/
rens. cupiebat anathema eſſe a xp̃o ꝓ ppl'o
ad xp̃m trahẽdo. ¶ Scripſit Chriſ. ſalu/
berrimũ de cõpũctione libꝝ. vbi regem da
uid mirat̃ ⁊ extollit ſupra modũ/qui tal' fu
erit in actione regiminis regni'cuꝫ aſſidui
tate cõpunctionis intime cuius voces. iſte
ſunt. Tota die cõtriſtatus ingrediebar. la/
uabo ꝑ ſingulas noctes lectũ meũ. Fuerũt
mihi lachrime mee panes die ac nocte. O
culi mei ſemꝑ ad dñm: et talia ſine numero
ꝑ pſalteriũ. Verũ hoc ſibi ꝓſtabat ſpũs for
tis. quo cõfortari petebat dicẽs Redde mi
hi leticiã ſalutaris tui ⁊c. Sequit̃ ꝑtinens
ad actiuã. Docebo iniquos vias tuas. ¶
Vellem daret̃ h̃ ſpaciũ q̃ ſereniſſimũ rho/ x
manoꝝ regẽ compare liceret in hac laude/
ipi dauid. Eũ nanq̃ labor incredibilis ac
tiue vite iugiter exercet. In quo nihilomi
nus ſpũm deuotiõis habitare compꝫũ eſt
ꝑ collocutiões deuotas vſq̃ ad cõpunctio
nem lachrimoſam audientiũ. His oculis
vidi et ſenſi. ¶ Exultans nũc in ſpũ confi/
teor tibi pater. q̃ fideliter in actiõe laboran
ti q̃nq̃ pl⁹ intime ɔpũctiõis infũdis: quã
nõnullis in ocioſa vita/cõtẽplatõeꝫ hmõi
totã ſolicitudine induſtriaq̃ q̃rẽtib9. Ita
pr̃ qm̃ ſic bñplacitũ eſt añ te. Bñplacituꝫ
nõ meritũ vt nõ gloriet̃ ante te ſtulta ꝓſum
ptio oïs carnis. ſed qui gloriat̃ in te gloriet̃
¶ Inuenio ꝑterea deuoti Bern. deſideriũ
tale ꝙ grãm ꝑdicatiõis ſeu miſtratiõis ſic i
alios effunderet. nõ vt canale qḋ ꝑtin⁹ ſic/
cat̃ feces retinẽs. ſꝫ vt cõcha plena ſupefflu
ens ſeu fons viu⁹ ꝑpetua vena ſcaturiens.
qui nec facile turbat̃. et turbat⁹ ꝑtin⁹ ad ni
torẽ ꝓſtinũ redit. Ad quid ita q̃rebat ſctũs
iſte: vt nimiꝝ actio contẽplatiõis grãm nõ
auferret. Hinc eſt eiuſdẽ ad frẽs documen
tũ ꝙ in qualibet actiõe/meminerit illi⁹ ec/
cleſiaſtice cohortatiõis Surſuꝫ corda. cui
tam veraciter q̃ſ frequẽter vtinã fieret rñſio
Hẽmus ad dñm. ¶ Quid ꝙ Anthonius
poſt plenitudinem contemplationis in de
ſerto hauſte: ipe neq̃ ex occurſu freq̃nti frm

Nec⁊ et circūstantibus turbis dum alexā/
driam qñq₃ venisset / aliquid turbationis
vel molestie sentire se fatebatur. Hoc mira
tus est Hilario. sed tāta tā q₃ radicata sta/
bilitate anthonij mens immota manebat.
aut si mouebatur cōtinuo redibat in idip/
sum. Datur exemplū sensibile de acu nau/
tarū / affecta p magnetem. que iugiter redit
ad poli ꝓspectū. ¶ Hāc stabilitatem con/
templationis in actione. ⁊ actionis in con
templatione. fuisse crediderim in btis gre/
go. bñdicto ⁊ filijs plurimis. Qđ de ipsis
aplis atq₃ discipulis hodierna die factum
nō dubito. Porro de martiribus Laurētio
Vincētio ⁊ talibus. venerabilis Richard⁹
sentit eos in medijs ignibus ad diuina suspē
sos feruētius q̄₃ fuerant in ꝓspis. Hoc so/
nat illa vox Vincētij dū vrerē corpus ma/
china candēs. Ecce nūc in sublime agor ⁊
oēs principes tuos seculo altior o tyranne
despicio. Qđ aūt in xp̄o patiente nō fuerat
dispensatio fuit p nr̄a redemptiōe. Alioqn
delectatio interior / corꝑeam oēm absorbu
isset tristiciam. ¶ Rursus methaphisican
do cū theologia considero / q̄ hec spūs dñi
supeffluēs repletio stabilit aīam in spūali
tate. eo q̄ a materialitate q̄ fm Arest. male/
ficiū opat / ipam magis ac magis purgat ⁊
elōgat. Hinc fit vt crescēte hmōi repletiōe
spūs dñi / ipa cupiditatis seruitus letifera /
vel eijciatur penitus sicut in btis. vl' immi
nuta languescat vt in viatoribus ꝑfectis. ¶
Sup addamus q̄ spūs dñi qs repleuerit.
dños facit. nō qliūcūq₃ rerū sed oī₃. Omia
nr̄a sunt inqt apls. Nā q spū dei agunt, hi
filij dei. hi liberi fiūt. q₃ vbi spūs dñi / ibi li/
bertas. q̄ si filij liberiq₃ sunt. heredes eos
esse ɔ̄ns est. heredes q̄dē dei. coheredes au
tem xp̄i. Xp̄m vero dñm esse oīm / multipli
ci titulo qs ambigat. Ac ꝑinde qs neq₃ eū
coheredibus suis oīa tribuere abūde ad fruē
dū vel ad obsequiū. Vox est apli. Scim⁹
qm̄ diligētibus deū oīa coopant in bonū. et
sic etiā oīa aliena mala. Attendat rurs⁹ hoc
dominiū sup corpus ꝓpriū. qđ obedit pm/
pte spūi sic repleto. longe excellētius q̄₃ vi/
derat Aresto. cuius tm̄ hec est snīa q̄ in vir
tuoso oīa cōsonant rōni. Datur ⁊ ipm do/
miniū sup exteriora in languoribus curādis
io subijciēdis demonibus ⁊ generaliter ī mi/
rabilibus faciēdis, put expedit. vel ꝑsone fa/
cienti. vel alijs p qbus fiunt. sicut ordinez
nature iā diximus gre subditū esse. Qđ si ita
sensisset Auicē. ponendo materiā exterio/
rem subditam esse rōnali aīe / vbi fundare
nititur magicā naturalē: tolerabili⁹ dixiss₃
sed altera fuit intentio sua ¶ Colligimus
ex pmissis q̄ ad mox mutatiōem notabilē
in microcosmo. sc₃ in hoibus / ɔ̄ns est muta/
tiōes in macrocosmo hoc est in maiori mū
do notabiles fieri. sicut in diluuio. sicut in
fulminatione pētapolis peccatric₃. sicut in
horrendo scelere iudeoꝝ p nece xp̄i qñ sol
obscurat⁹ est. terra tremuit. petre scisse sūt.
Deniq₃ q̄d deꝑcatio assidua motu suo pos
sit hoc et Jacobus / ⁊ eloq̄a sacra / ⁊ miracu/
la crebra testant. Hodiernū inter cetera mi
racula qđ orantibus aplis patratum est.

At qui solicitat pro z

pter hec ꝑdicta nōnullos m'tiplex inqsi
tiōis vel studiositas vel curiositas. ¶ Pri
ma questio. ¶ Querūt aliq / cur mō sic oli
signa eos q credūt nō sequūtur vt scrpētes
tollant. vt linguis loquant nouis ⁊c. Rñ/
det Greg. in Omel'. euāgelij de ascensiōe. ⁊
apl's dicēs. q̄ lingue sunt in signū / nō fide/
libus sed infidelibus. ¶ Scđa qō. ¶ Que/
rūt qualis illa fuerit linguarū varietas. an
diuersis sonis eadē lingua resonabat. Vel
an idē sonus / se vario mō intelligibilē red
diderit sicut in audiētibus erat varietas Vi
det scđm magis esse pbabile. ¶ Tertia qō
¶ Amplius q̄rūt si donū hoc linguaꝝ col
latū est m'ieribus et marie mr̄i Jesu. sedēti/
bus ⁊ orantibus in cenaculo cū reliqs. Au/
get difficultatem dictum apli. qui docere
mulierem nō pmittit sed aliud est qđ lex cō
munis vetat. aliud qđ priuilegiata seu pri
uata cōcedit. Itaq₃ maria aploꝝ fuit apl'a
¶ Quarta qō ¶ Amplius q̄rūt. si in aplo
rū eplis erat doni illius latens energia. vt
p legentiū varietate / sese darent intelligi lit
tere / sic lingue. hoc nō oportuit. ¶ Quita qō
¶ Querūt amplius. an soli apli darēt hoc
mō visibili spm̄ scm̄. pbabile est q̄ sic. q̄₃/
uis Simō mag⁹ oppositū putauerit dicēs
date mihi hāc ptātē. Et h̄ de simonia gran
dis posss₃ esse declaratio. s₃ ꝑgim⁹ ad termi/
num. ¶ Sexta qō. ¶ Querūt alij. si hodi ꝛ
erna die spūssci repletio ɔfirmauit aplos
nūc doctorisatos sic q̄ peccare nō possent
vel errare. cū de petro dicat paul⁹ q̄ repbē/
sibilis erat. q₃ nō recte ambulabat ad veri/
tatem euangelij. S₃ ɔcedim⁹ repbēsibili/
tatē fuisse venialem nō mortalē. ¶ vij. qō.

Sed cur hac die pentecoſtes potius q̄ al
tera datus eſt ſpūſſctūs? Ut ſcʒ eius ignea
lex noua tunc daretur quando vetus dona
ta eſt ¶ Octaua queſtio. ¶ Cur p̄ceſſit re/
pentinus ac vehemens ſonitus? Q̄m ſolʒ
hoc ſpūs bonus facere ad humiliationem
Malignus ex oppoſito blanditur ad arro
gantiā ¶ Nona queſtio. ¶ Cur cū aplis
ꝛ diſcipulis cohabitabant mlieres. cum a
ſanctis pr̄ibus poſtmodū cohabitatio ta/
lis culpata ꝓhitaq₃ eſt? Dentur nūc t'les in
grā cōfirmati. cōcedet̄ ꝛ hmōi cohabitatio
Sed hec rara auis eſt in terris. ¶ .x. qō.
¶ Ceterū quō dicit̄ ſpūſſanctus docuiſſe di
ſcipulos oēm veritatē. cū hoc ſit a ꝓpriatuʒ
filij. cū p̄terea mltas veritates philoſophā
tium neſciſſe videao t̄. vt geometriam aſtro
nomiam? Rn̄dent doctores q̄ ſcriptura ſa
cra ꝑ antonomaſiā dicit̄ oīs veritas. In q̄
ſupba cōfunditur nōnullorū garrulitas
¶ Undecima queſtio. ¶ Solicitat alios
inquiſitio de ſpūſctō Quo ꝛ qualib₉ mōis
mittitur q̄b₉ illabit̄. ꝛ quō ꝓcedit a p̄re et fi/
lio. ꝛ hic de ſciſmate grecorū plurima Quō
remiſſionē peccatorū facit ſpūſſctūs. Et ſi
detur plenitudo ptātis eccleſiaſtice ſine ſpi
ritu ſctō gratificante ſeu ſine gratia gratum
faciēte. q̄m hic grādis laq̄us hereticorū vt
videm₉ in hoc cōcilio. ¶ Duodecima qō
¶ Rurſus q̄ ꝛ q̄les ſunt irremiſſibiles i ſpi
ritū ſctm̄ blaſphemie. ꝛ de diſtictōe donorū
iter ſe a v̄tutib₉ b̄titudib₉ ꝛ fructib₉ .xiij. qō
Itē ꝑ q̄ ſigna cognoſcit̄ aduētus ſpūſſan/
cti in mētem Quib₉ inſup argumentis ſeu
regulis ꝓbant̄ ſpūs ſi ex deo ſint ¶ .xiiij. qō
¶ Deniq₃ ſi q̄s poſſet ſcire certitudinalit̄
de ſe vl' altero q̄ hēat ſpm̄ ſctm̄ cū videam₉
hereticos ꝓmptos ad moriēdū plus aliq̄n
q̄ fideles catholicos ꝛ vn̄ ꝓcedit hoc. Ui/
det̄ eni q̄nq₃ in ipis hereticis gaudium ad
mortē. ſed auidū efferū plenū deſperatiōis
ꝛ interne cōſolatiōis vacuū. In ipis vō ca
tholicis martirib₉ gaudiū eſt charitate cō/
ditū. humile. patiēs benignū. plenū ſpe at/
q₃ fiducia. interi₉ ſuauiter conſolante.
¶ Talia magis ꝛ magis occurrebāt ſpecu
latiue tractādā. ſed aliud tp̄s ꝛ aliū locū ex
poſtulāt Ipa tetigiſſe ſatis fuerit. ¶ Fini/
amus tādē in orōe ꝛ aduētū ſpūſſcti in nos
depcātes dicam₉ eidē. Ueni ſctē ſpūs. q̄m
in die bona venim₉ ad te. reple tuorū corda
fideliū. ꝛ tui amoris in eis ignē accēde. q̄m
ignē miſit dn̄s in terrā ꝛ voluit vehemēter
accēdi. vt celeſtib₉ deſiderijs accēſi. fontem
vite ſitiamus ꝛ ad ipm̄ veniam₉. ꝓſtāte eo
qui eſt benedictus in ſecula. Amen.
¶ Q̄m dies pentecoſtes dies eſt iubileus
gratie remiſſionis ꝛ indulgētie. rōabiliter
indulgētias nūciari ſolitas denuncio.
¶ Explicit ſermo factus corā cōcilio con/
ſtantien̄. ꝑ dn̄m Cācellariū pariſien̄. In die
ſctō pēte. vij. Julij: Anno dn̄i. M. cccc.xvi

Incipit tractatus
putilis ꝛ valde notabilis eiuſdē magiſtri
Joh. de gerſon de p̄ntib₉ dn̄i Jeſu verbis

V Enite ad me oēs qui labora/
tis ꝛ onerati eſtis ꝛ reliqua
Salutare nobis eſt frēs cha
riſſimi cū omni veneratione
ꝓdicare cū nulla tn̄ poſſimus
rōne ꝯprehēdere / magnū hoc pietatꝭ ſacra
mentū qō manifeſtū ē in carne ꝛ apparuit
in mūdo q̄ vicʒ ih̄s xp̄us venit in hūc mū
dū pctōres ſaluos facere ꝛ q̄rere qō ꝑierat.
Uenit aūt non qualis erat a principio cre/
ator ꝛ iudex omniuʒ ſeculorū. ſed q̄lis nob̄
cōgruebat. ſicut ſpecioſus forma pre filijs
hoim̄. ita copioſus ꝛ diues in mīa. ſup om
nes qui inuocant illum. Uenit tanq̄₃ ſal/
uator ꝑ ꝑditis. redēptor ꝑ captiuis. rex ꝑ
militib₉. dn̄s ꝑ ſeruis. diues ꝑ paupib₉. me
dicus ꝑ egrotis. vbi ſicut nullū ab infirmi
tate liberū inuenit. ita ꝑ ſaluatiōe oīm ad/
uenit. Uenit flos florū dux morū. venie ve/
na. fons pietatis ꝛ gratie. patēs domui Ja
cob / in abſolutiōem pctōrꝭ ꝛ menſtruate.
Uenit tanq̄₃ doctor bon₉. magiſter pi₉. ꝓdi
cator veritatis ꝛ mīe. mitis ꝛ humilis cor/
de. Uenit de ſolio maieſtatis de ſinu dī pa
tris. ꝛ qō ibi hauſerat de fonte pietatis / h̄
eructauit nobis ¶ Et q̄d hoc eē potuit ni/
ſi charitas? Ipa eſt q̄ ſola cōmouit viſcera
mīe dei noſtri / q̄ mitteret nob̄ liberatorem
ꝛ ꝓpugnatorē qui liberaret nos de ſeruitu/
te diaboli q̄ oppſſi eram₉. Teſtat̄ h̄ aplus
vbi ait. Propter nimiā charitatē ſuā q̄ di/
lexit nos / deus pater filiū ſuū miſit. Itē ꝑ/
prio filio ſuo nō pepcit. Hac charitate ſua
vrgēte dei fili₉ venit de celo. hac vrgēte ſu/
ſpēdi ſe ꝑmiſit in ligno. Hac vrgēte deſcen
dit vt ſuos educeret q̄ captiui tenebantur i
inferno. ¶ Hanc ipſe et verbo docuit. et
exēplo cōfirmauit. et ꝓprij ſanguinis effuſi
one ſigūit Hāc ſignificauit ꝛ loco. Uerbo